

§ 42.

Præsterne kunne ikke fortage bethdelige Forandringer ved Præstegaarden eller dens Have, saasom nedrive nogen opført Bygning, forandre Inddelingen af Beboelsesleiligheden, borttage Træer i bethdeligere Omfang o. s. v., uden med Provstens eller Synets Samtykke, eller, hvis dette nægtes, med Tilladelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

§ 43.

Er en Præstegaard eller nogen enkelt Længe saa medtagen af Elde, at deelvisse Reparationer maa ansees for at være unyttig Bekostning, da skal den udsættes til Ombygning. Hvis det imidlertid enten formedelst Præstens Alder eller af anden Aarsag ansees ønskeligt, at Ombygningen udsættes, da kan Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet bevilge dette, mod at Præsten aarlig erlægger efter nærmere Bestemmelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet indtil $\frac{1}{3}$ s Deel af, hvad en ny Præstegaard eller Længe maa antages at ville koste, og skal dette Bidrag frugtbargjøres af Stiftsøvrigheden og opsamles til en Bygge-Capital for Præstefalbet. Efterat saadan Bestemmelse er tagen, skal der ved de aarlige Syn kun udsættes de Mangler, hvis Afhjælpning er fornøden, for at Præstegaarden eller Længen ei skal falde sammen. Ved Afleveringen til Estermanden kan denne fordrø sig fritagen for en saa stor Deel af Indløsningssummen, som denne maatte være større end den opsamlede Byggecapital.

VI.

§ 44.

Denne Lov, der ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste Januar 1862. Alle tidligere afholdte Syn afgjøres paa den Maade, der tidligere var bestemt.

Indtil et Kirkeraad er dannet, indtræder Rigsdagen i sammes Rettigheder, ligesom Sogneforstanderskabet i Menighedsraadets i de Sogne, hvor der endnu ei findes noget efter Lov indrettet Menighedsraad.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Til Eiendom af Kirkens Tiender er efter Lovgivningen knyttet Forpligtelse til at sørge for, at Kirken holdes i en til dens Diemed svarende Stand.

Til at varetage, at denne Forpligtelse fyldestgøres, bliver der efter Reser. af 19de Novbr. 1802 hvert Aar afholdt et Syn af Provsten og 2de bygningsskyndige Mænd, af hvilken Provsten fornemmelig har at skjønne over, hvad der er fornødent til Gudstjenestens Tars, og de 2de bygningsskyndige Mænd fornemmelig have at bedømme, hvorvidt Kirkens Bygninger og de til Kirken hørende Gjenstande ere i forsvarlig Stand.

Af Synsforretningerne indsendes en Gjenpart til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, der gennemgaaer samme og deels giver Erindringer til de Kirkeiere, ved hvis Kirker der er befunden Mangler, og deels, naar det foregaaende Aars Erindringer ikke have frugtet, beordrer Sag anlagt mod de forsømmelige Kirkeiere. Det Hovedlosted, hvorefter der i den Henseende gaaes frem, er R. 2—22—4, der bestemmer saaledes: „Lader Patronus eller den, som til Kirkens Indkomst er berettiget, Kirken forfalde og ikke raader Bod paa hvis Mangel, som han af Superintendenten adbares om, da bør han eller hans Arvinger at erstatte Kirken Opbeholdelsen til dens Reparation, og Kirken selv siden sine Indkomme beholde til godt Regnskab under dens Tilsyn, som Kongen dertil forordner.“

Ved de Søgsmaal, som i Henhold hertil ere anlagte, have Donistolene, støttet deels til Synets Udtalelser, deels til et almindeligt Skjøn, taget under Paaskjendelse, om de til Kirkeieren stillede Forbringinger kunne gives Medhold, og i bekræftende Fald have de da enten fradømt ham hans Ret til Kirken eller paalagt ham under en daglig Mulct at afhjælpe det Manglende.

Til Bestemmelsen om, hvad der hører til, for at en Kirke og dens Tilbehør kan indrømmes at være i forsvarlig Stand, haves der kun saa Lovbestemmelser, men derimod hovedsagelig Udtalelser fra Cancelliet og fra Kirke-